

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje — volilci!

Naši kandidatje za volitve v mestni zbor so:

V I. razredu:

Gospod **Fran Kolman**, hišni posestnik in trgovec.

Gospod **Ivan Murnik**, tajnik trgovinske in obrtnijske zbornice. itd.

Gospod **Mihael Pakič**, hišni posestnik, trgovec itd.

Gospod **Fran Ravnihar**, deželni blagajnik in hišni posestnik.

Narodni centralni volilni odbor.

V Ljubljani 18. aprila.

Knezu Bismarcku je narod mislecev za zdienjenje vseh nemških pokrajin v jedno celoto gotovo hvalo dolžan. A ta hvaležnost postaje čem dalje težavnejša, kajti mej razne izredne lastnosti silnega in silovitega železnega kancelarja spada tudi ta, da je v obče velik neprijatelj parlamentarizma in da, ko bi šlo po njegovej volji, bi bili takoj odpravljeni vsi parlamenti na kontinentu, ker po njegovem mnenju državni zbori neso družega, nego „Viel Köpf“, viel Sinn“ in ker se brez zastopnikov naroda veliko laglje in prosteje vlada. Duh časa in vzgled sosednih držav, s katerimi hoče tekmovati v vsacem oziru, prisilil ga je sicer, da je uvel v Nemčiji splošno volilno pravico, a pri svojej velikej lokavosti znal si je pomagati, ter je z levico zopet vzel, kar je desnica dala. Uvel je splošno volilno pravico, a prouzročil tudi zakon, da nemški državni poslanci ne dobivajo nikakih dijet. S to naredbo hotel je izviti nižjim krogom vsako možnost prevzeti mandat v državni zbor in tako udušiti vsaki svobodni dihljaj. Za mandat poslanca bi se mogli oglašati jedino le bogataši, ki so baš zaradi svojega bogastva eminentno konservativnega značaja, in po takih zastopnikih speljal bi se počasi ves parlamentarizem ad absurdum. A ta Bismarckova ideja ni imela povsem zaželjenega uspeha. V mnogih volilnih okrajih bili so vendar izvoljeni ne bogataši in celo popolnem

siromašni a napredno misleči kandidatje. Da je tem bilo moči prevzeti mandat in bivati nekoliko mesecev v Berlinu, kjer je življenje izredno drago, zlagali so volilci redne doneske, katere so pošiljali in še pošiljajo svojemu poslancu, nadomestivši tako dijete.

Deloma zaradi tega in ker je sploh v parlamentu nekoliko elementov, ki ne verujejo v Bismarckovo nezmotljivost, temveč so pri vsakej priliki uporni, je neprestana borba mej železnim kancelarom in parlamentom, in prvi prizadeva si pri vsakej priliki omejiti delokrog državnega zbora. V ta namen sestavil se je na pr. tako imenovani „Volks-wirtschaftsrath“, ki popolnem samostalno razpravlja in rešuje vsa vprašanja v narodno-gospodarskih zadevah, v isto svrhu imel bi služiti tudi „Staatsrath“, ki bi imel v svojem področji zlasti zakonodajstvo. A kljub vsemu temu se opozicija vendar neče udati in tudi poskušnje s pogostokratnim razpuščanjem zbora in razpisanjem novih volitev neso izpale po želji kancelarja, kateremu se ni posrečilo dobiti v zbornico v vsem poslušno in za vsak migljaj pokorno večino.

Da bi tedaj mir imel pred poslanci in bi mu ne trebalo jih tako hitro zopet poklicati v zborovanje, predložil jim je državni proračun kar za dve leti na jedenkrat. S tem znebil bi se nekoliko nadležne kontrole od strani poslancev in dve leti bi ne

bilo treba sklicati državnega zbora, katerega glavna in najvažnejša naloga je in ostane jedino le — dovoljenje budžeta.

A nemški poslanci neso se udali v to, ampak so jako odločno odbili zahtevanje, da se vzame v pretres državni proračun za l. 1883/84 in 1884/85 takoj sedaj, rekoč, da bi bilo to protizakonito, protustavno. Vsled tako izrečnega nezaupanja bil bi povsod drugod odstopil dotični minister; železni kancelar pa je za kaj takega neobčutljiv, zaupanje ali nezaupanje poslancev mu ne dela preglavice, moč v rokah ima on, vrhu tega pa je dovolj energičen in premeten, da konečno obvelja vendar njegova volja; in če je danes podlegel na primer v vprašanji o carini na les ali o tabačnem monopolu, bode gotovo pri priliki pri drugih vratih potisnil te predloge v zbornico in znal za kulisami uplivati, da bodo vzprijetje.

Tako tudi sedaj v zadevi dvaletnega državnega proračuna. Dasi je bil ta predlog že odvrnen, mora h krati še jedenkrat pred poslance in, da se slednjih upornost in trmoglavost zajezi, vrže železni kancelar avtoriteto 87letnega cesarja Viljema na parlamentarno tehtnico in siromašnost in beda nižjih krogov sta mu krinka, pod katero bi rad zakrival svoj namen.

Cesarsko poročilo, prečitano preteklo soboto v nemškem državnem zboru, udarilo je kakor strela

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

III. Poglavlje.

Trdnjava.

(Dalje.)

V sobo prišel je podčastnik, mlad in korenjašk kozak.

— Maksimič, rekla je gospodinja, pelji tega gospoda na stanovanje in glej, da bo čisto.

— Že slišim, Vasiljisa Jegorovna, odgovoril je podčastnik. — Ali ga hočem peljati k Ivanu Poležajevu?

— Kaj še, Maksimič, rekla je stotnica. Pri Poležajevu je že tako tesno; on je moj kum in ne more pozabiti, da smo njegovi načelniki. Odpelji gospoda častnika . . . kako vam je ime, gospod?

— Peter Andrejevič.

— Pelji Petra Andrejeviča k Semenu Katuzovu; on je pravi malopridnež, svojega konja spustil mi je na vrt. No kaj, Maksimič, ali je vse v redu?

— Slava Bogu, vse, odgovoril je tiho kozak: samo desetenik Prohorov pretepal se je z Ustinjo Pegulinovo.

— Ivan Ignatjevič! rekla je stotnica samokemu možu, preišči, kdo ima prav, kdo ne, in oba kaznuj. No, Maksimič, zdaj pa pojdi z Bogom! — Peter Andrejevič, Maksimič odpelje vas na stanovanje.

Poslovil sem se. Podčastnik peljal me je v hišico, stoječo na visokem rekinem bregu na kraji trdnjave. V jednej polovici hišice bivala je rodbina Semena Katuzova, drugo so pa odkazali meni. Imela je jedno samo za silo čisto sobo, razdeljeno z leseno pregrado. Saveljič začel je urejevati moje stvari, jaz sem pa gledal skozi okno. Pred mano razprostirala se je tužna stepa. Nasproti stale so majhne hišice, po ulicah tekale so kokoši, starka s koritom v roci klicala je svinje, ki so jej odgovarjale s kruljenjem. V takem kraji mi je bilo sojeno preživeti mlada leta. Žalost se me je polotila, šel sem od okna in ulegel se spat brez večerje, kljub vsem prigovarjanjem Saveljiča, kateri je vedno ponavljal ves potrt: „Moj Bog, jesti neče! Kaj poreče mati, ako zbolí otrok?“

Komaj sem ustal drugo jutro, prišel je k meni mlad častnik, srednje velikosti, rujavega, jako grdega, a neizrekljivo živega obraza. „Oprostite,“ rekel mi je po francoski, „da sem kar tako prišel seznaniti se z vami. Včeraj sem slišal o vašem prihodu in polotilo se me je tako hrepenenje, videti kak nov obraz, da nisem mogel več prestajati. Vi boste to še le prav umeli, ko boste nekaj časa tukaj.“ Precej sem vedel, da je to oni gordin častnik, ki je poslan semkaj za dvoboj. Brž sva se seznanila. Švabrin ni bil neumen človek. Njegovo razgovarjanje bilo je zbadljivo in zanimljivo. Z veliko smešnostjo opisoval je poveljnikovo družino, kraj in njegovo prebivalstvo, kamor ga je zanesla osoda.

Ko sem se mu smejal na vse grlo, prišel je k meni invalid, kateri je šival včeraj suknjo v poveljnikovej prednji sobi, ter me v imenu Vasiljise Jegorovne povabil k njim na kosilo. Švabrin ponudil se je iti z menoj.

Približavši se k poveljnikovej hiši, zagledala sva na paradnem trgu dvajset postarnih invalidov z dolgimi cofi, v trioglatih klobucih; stali so v vrsti. Pred njimi stal je poveljnik, veseli in korenjaški starec v kalpaku in kitajскеj halji. Zagledavši naju,

mej osupnene poslance. V tem poročilu izreka cesar Viljem željo, da bi mu bilo še dano doživeti zboljšanje delavskega stanja, zaradi tega si je v skrbi, da je principijalno važni zakon o zavarovanju v slučajih nezgode (Unfallsversicherungsgesetz) še zaostal. Ako bi ta predlog ostal nerešen, potem bi tudi odpala nada, da bi se v bodočem zasedanju nadaljni predlogi o oskrbovanju invalidov itd. vzeli v obravnavo in rešili, ker bi državni zbor moral se pečati še s proračunom za l. 1884/85. Zaradi tega predlaga se ta proračun vnovič, da bode potem zbornica v bodočem zasedanju imela dovolj časa, obravnavati zakone o zboljšanju delavskega stanu.

Kakor ima vsaka stvar dva konca, tako tudi ta. Izvestno je, da bi bilo naravnije in tudi bolj nujno takoj zdaj vzeti v pretres zakon o zavarovanju za slučaj nezgode, ker bi proračun za leto 1884/85 še lahko počakal, da je tedaj v tem poročilu logična hiba. Ako pride sedaj na vrsto „Unfallsversicherungsgesetz“ potem je v prihodnjem zasedanju gotovo časa za proračun, tedaj nujnost za obravnavanje skrajnega ni pristna. Da je temu tako, opomnil je tudi h krati, ko se je cesarsko poročilo prečitalo, poslanec Richter, rekoč, da bi bili zakoni tikajoči se delavcev že davno rešeni, da ni vlada prišla vmes s svojim predlogom zakona o tabačnem monopolu. Omenjeni poslanec rekel je pa tudi, da poslanci ne morejo dovoliti v to, da bi državni kancelar poldrugo leto gospodaril brez državnega zbora, treba tedaj biti pozornim.

Nekaj jednacega slutijo tudi inostrani listi, ki trdijo, da je senačno cesarsko poročilo slično boj-nemu povelju na ladijah pred morskimi bitkami, ko se veli: „Deck klar machen!“ in da se železni kancelar pripravlja na veliko vnaajo akcije, pri kateri hoče imeti proste roke in ne biti nikakor zavisen od državnega zbora. To pa se zgodi, ako mu je državni budget dovoljen že dve leti naprej.

Vse to so sicer le prosta domnevanja, a zadnje vesti o najnovejši zvezi velevladstij dajo tudi taci domnevanjem precej resnobno podlago.

Ti dogodki v nemškem državnem zboru pa kažejo, da Nemci, ki pri vsacem svojih sosedov vidijo kaj napačnega, popravila potrebnega, ki se utikajo zdaj v razmere na Ogrskem, usiljujejo svoje svete zdaj francoske republiki, zdaj Rusiji, sami doma nima pravega ustavnega življenja, temveč, da morajo plesati, kakor železi kancelar gode, da je baš njim, ki tako radi poudarjajo važnost in korist parlamenta drugim narodom nasproti, merodajna absolutna volja jednega posamičnega državnika, ter da imajo tej absolutni volji pripisovati svoje največje uspehe in ogromne pridobitve.

Ravno pri Nemcih kaže se nam, da ko bi bili to in ono pretresovali v dolgih parlamentarnih debatah, bi še ne bili na tem stališču, na katerem se dan danes.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18 aprila.

Volitve v deželni zbor bile so v Tirolah že 9. t. m. razpisane. Letos končajo ob enem svojo legislaturno dobo deželni zbori kranjski, goriški, istrski, dalmatinski in gališki; posebno v južnih deželah je želja občna, da se naj bi zbori prej ko mogoče sešli. Vsaki čas je tedaj pričakovati razpisa volitev.

V ponedeljek in včeraj nadaljevala se je v državni zbornici generalna debata o šolski noveli. Govorili so poslanci: Ozarkiewicz, Tomaszczuk, Schönerer, Promber, Oberndorfer, Carneri in minister Conrad. Prvi, rusinski pop, govoril je s svojega stališča ter zagovarjal izjemne določbe za Galicijo. Drugemu je večkrat imenovan §. 48 (o veroizpovedanju šolskega vodje) kršenje državnih osnovnih postav. Schönerer je dejal, da bode glasoval za novelo, ker daje kmetom veliko olajšav nasproti prejšnji postavi. Sicer pa je govoril nepomenljivo; levičarje je imenoval „požidovljene“, za kar ga je predsednik včeraj pozval k redu. Mnogo uspeha pridobil si je Oberndorfer s citati iz zapisnikov niževavstrijskega deželnega zbora, iz katerih se razvidi, da so Grantsch, Dumba in Suess ob svojem času zahtevali ravno tiste olajšave, kakor jih zdaj šolska novela. — Za novelo bode tudi še govoril grof Dzieduszycki; kot generalna govornika pa se bosta izbrala profesorja Kvičala in Ed. Suess. Danes se bode generalna debata končala.

Senacija, katero je v ogrski zbornici poslancev vzbudila interpelacija poslanca Füzesse-ry-ja, spremenila se je v velik škandal, ko je v prihodnji seji ustal poslanec Geza Polonyi ter izjavil, da je interpellant njega imel v mislih ter da je Polonyi že prej vedel, da nameravata Verhovay in Füzesse-ry sprožiti interpelacijo, katera je namerjena proti njemu in njegovi časti. Potem pove, kaj je vse na tej stvari. Kot odvetnik imel bi Polonyi stranko zastopati proti tatinski družbi, ter si je v tej zadevi izprosil iz Gradca potrebnih informacij. To je vse. Njegovo ime pa sta omenjena poslanca navlaš spravila v dotiko s tatinskimi družbami. Govornik pravi, da sicer ne ve, obstojili v Pešti mejnarodna družba tatov, toliko pa mu je znano, da eksistuje ondu lokalna banda častikradnikov. Poslanca Füzesse-ry-ja imenuje nesramnega obrekovalca. S tem pa stvar ni končana; obdržala se je na to tajna seja, v kateri se je ukrenilo, kaj se ima na dalje v tej zadevi zgoditi.

Konfesionalni umor v Tisza-Eszlar-u bode dobil nepričakovan skončatek. Više državno pravdnistvo ogrsko izdelalo je obtožni spis in ga dostavilo sodišču v Nyiregyabaza, s katerim se židovi Tisza-Eszlarski obdolžujejo umora Estere Solymossy; in sicer jeden del neposrednega umora v sinagogi, drugi sokrivde pri umoru in tretji zaradi pospeševanja in tajnega prevažanja mertveca. Obtožba se naslanja na izjavo priče Morica Scharfa, na izrek deželnega sanitarnega sveta na izjave poklicanih prič, ki v mrtvecu v Tisza-Dada neso mogli spoznati izginulo Ester Solymossy, in pa na izpovedbo flosarjev Jankel Smilović in Angelm Vogel. Viši državni pravdnik zahteva, da se imajo židovski

klavci Salomon Schwarz v Tisza-Eszlaru, Abraham Buxbaum v Tarczali, Leopold Braun v Teglasu in prosjak Herman Wollner obtožiti ko neposredni morilci Estere Solymossy v dan 1. aprila l. l. v sinagogi Tisza-Eszlarski. H končni obravnavi, ki se bode vršila koncem maja ali pa k večjemu začetkom junija, se bode pozvalo blizu 200 prič.

Vnanje države.

Iz Varšave se poroča, da se bode poljedelska in gozdarska šola v Pulawy, katero so zavoljo upora slušateljev proti kuratorju Apuchty-nu zaprli, zopet odprla. Ta čin se izvrši po naredbi višjih krogov v soglasji z nazori generalnega guvernerja grofa Albedynskega, kateri se je ustavljaj zapretju šole.

Potovanje kneza bolgarskega in nameravani obiski smatrajo se v Sredci za čine uljudnosti, katerim se ni bilo možno dalje izogibati, ko je bil knez Aleksander že vse druge suverene na balkanskem polotoku prej obiskal. Pohod v Carigradu izvira iz pravca poti; ko bi se knez ondu ne oglasil, smatrali bi to lahko za demonstracijo. — V sredini Bolgarije traja še vedno dosedanje razmerje. General Sobolev odpustil je mnogo uradnikov iz službe. Kot naslednik odstopivšega župana v Sredci, Hadjenova, imenuje se radikalec Suknarov, nekdanji predsednik sobranja.

Italijansko sodišče v Vidmu povabilo je župana iz Chiopris-Viscone, g. Serravalle, oskrbnika Antona de Marco in mnogo drugih osob iz Chioprisa, Viscone, Verze in Ronk k sodnijski obravnavi proti napastniku z bombo, Ragosi. Iz Chioprisa in Viscone bo pač malokdo ožival se temu pozivu, ker imajo ravno te priče največje uzroka, bati se zavratnih in malodušnih prijateljev Oberdankovih. Obravnavo se začne 20. t. m., ne ve se še, bode li tajna ali javna. Italijanska policija se bode v Vidmu za časa obravnave pomnožila in se je posestnikom hotelov ostro zaukazalo, da imajo kar sproti oddajati oglasilne liste došlih tujcev. Nekam čudno se sliši opazka, ki je pridejana povabilom avstrijskih prič, da se bode vsak, ki ne pride k obravnavi, kaznoval z globo 100 lir. Dotičniki bodo vžle temu gotovo z mirno vestjo in brez vsacega strahu doma ostali.

Francoska lista „Journal des Débats“ in „Temps“ omenjata odgovor ministra Tisze na interpelacijo Helfy-ja o trojni zavezi. „Débats“ konstatujejo najprvo, da izjave teh treh vlad, Avstrije, Nemčije in Italije, neso identične, vendar pa le v obliki ne; kar se tiče vsebine, pravi list, si Francija o teh dogovorih ne sme delati nobene iluzije. Ogrski premier da je skušal v svojem odgovoru polblaziti utis, ki so ga napravile besede Mancini-jeve in pa članek „Nordd. Allg. Ztg.“, ko je dejal, da neso vlade nič dogovorile, kar bi utegnili vznemiriti Francijo. Sicer pa se zdi listu nastojanje Tiszino, Francijo pomiriti in ohraniti si njeno prijateljstvo, popolnem umestno in opravičeno; kajti ne sme se pozabiti, da Ogrji, ki so dolgo časa iskali približanja z Berlinom proti panslavizmu, sedaj dobro izpoznavajo nevarnost, katera bi jim pretela, ako bi se monarhija Habsburžanov popolnem udala vodstvu Nemcev. Glavna stvar je, da je Tisza priznal bitnost onega dogovora; to da mora zadostiti Franciji, da se ubrani iluzijam nevarnega optimizma. — „Temps“ jednako sodi, trdeč, da občno mnenje na Ogrskem ni nikdar odobraval s posebnim navdušenjem zvezo z Nemčijo, nego jo vedno smatralo za zavarovalnino

šel je k nama in spregovoril z mano nekaj laskavih besed, potem pa komandiral dalje. Midva sva obstala in gledala učenje, on je pa poprosil naju iti k Vasiliji Jegorovni in obetal, priti za nama. „A tu kaj,“ pristavil je, „ni videti ničesar za vaju.“

Vasilija Jegorovna sprejela je naju z velikim veseljem. Invalid in hišna Palaška pogrinjala stamizo. „Kaj se je zopet danes tako zatelebal v to poučevanje moj Ivan Kuzmič!“ rekla je stotnica. „Palaška, pokliči gospoda k obedu. Da kje pa je Maša?“ Tu pritekla je v sobo okroglolična rudeča deklica, s svetlorumenimi, gladko na ušesa razčesanimi lasmi. Na prvi pogled mi ni dopala. Gledal sem na njo s predrazsodki: kajti Švabrin mi jo je bil opisal za pravo prismodo. Marija Ivanovna sela je v kot in jela šivati. Prinesli so zelnato juho na mizo. Vasilija Jegorovna poslala je zopet Palaško po svojega moža, ker ga še vedno ni bilo. „Povej gospodu, gosti že čakajo, juha bo mrzla: slava Bogu učenje ne uide; vsaj bi se že jedenkrat dovolj nakričal.“ Stotnik je kmalu prišel, spremljal ga je jednook stavec. „Kaj je to ljubi moj?“ rekla mu je žena. „Jed je že davno na mizi, tebe pa ni prikljucati.“ — „Čuj, Vasilija Jegorovna,“ odgovoril je Ivan Kuzmič: „bil sem v službi, vežbal sem vo-

jake.“ „Kaj še,“ izrazila se je stotnica. „Sama hvala, da učiš vojake: oni neso za službo, in tudi ti o službi ne umeš ničesar. Sedel bi rajši doma in molil k Bogu, to bi bilo boljše. Dragi gostje, prosim usedite se k mizi!“

Useli smo se h kosilu. Vasilija Jegorovna ni utihnila ni jedno minuto, in obsipala me je z vprašanji: kdo so moji stariši, ali še žive, kje so, ali so bogati? Ko je slišala, da ima moj oče tri sto kmetov, zaklicala je: „Ali je mogoče, da so tako bogati ljudje na svetu! A mi imamo jedno samo dušo, deklo Palaško; da, hvala Bogu, z malim živimo. Sama revščina: Maša je za možitev, a kje je dota? — gosti glavnik, metla in jeden altin denarja (da se Bogu smili!), da hodi v kopelj. Dobro, ako se ne dobi kak dober človek, ostala bo devica, večna nevesta.“ Ozrl sem se na Marijo Ivanovno, ona je vsa zarudela in solze kapale so jej na krožnik. Smilila se mi je in hitel sem obrniti govor na kaj drugega.

— Slišal sem, posežem v besedo, — da se zbira jo Baškirci, da napadejo našo trdnjavo.

— Kje si to zvedel, gospod? vprašal me je Ivan Kuzmič.

— Pravili so v Orenburgu.

— Prazno blebetanje! rekel je poveljnik. Mi že davno neso slišali ničesar. Baškirci so preplašeni, in tudi Kirgize smo že naučili. Ne bojte se, nas ne bodo napali; ako pa pridejo, poženemo jih, da bodo pomnili celih deset let.

— Ali se nič ne bojite, obrnil sem se k stotnici, bivati tu v trdnjavi, katerej preté take nevarnosti?

— Človek se privadi, odgovorila mi je: — tega je že dvajset let, od kar so nas iz polka predstavili semkaj. Moj Bog, kako sem se jaz bala teh prokletih paganov. Kar omedlela sem, ko sem zagledala risje kape, in zaslišala puškino pokanje, verjamite mi gospod. A sedaj sem se tako privadila, da se niti ne zmenim, ko pripovedujejo, da se klatijo zlodeji okolu trdnjave.

— Vasilija Jegorovna je jako hrabra, povzel je Švabrin, Ivan Kuzmič to lahko pove.

— Da, res je, rekel je Ivan Kuzmič — ta ženska ni nikakor strahopetna.

— A Marija Ivanovna? vprašal sem: ali je ona tudi tako pogumna kakor vi?

— Maša pogumna? odgovorila je mati — ne — Maša je bojazljiva. Še puškinega strela ne more slišati: takoj zatrepeče. Ko je pred dvema leti iz-

proti slavizmu. Nemštvo v Avstriji je moralo trdo plačati svoje pritrditve k vnani politiki Nemčije. Bode-li zamogla, vpraša „Temps“, začasna ugodnost, ki jo daje spojenje 85 milijonov ljudij, odškodovati odpravo nemškega jezika in duševnega upliva Nemčije na cislitvanje in dežele ogrske krone? „Temps“ in „Journal des Débats“ pravita končno, da po besedah Tisze manjka dogovorom elementarna podloga vseh političnih alijanc, jamstvo za nedotakljivost zemlje.

Dopisi.

Iz Celja 17. aprila [Izv. dop.] Telegrafično se vam je že poročalo o izidu volitev v celjski okrajni zastop iz skupine kmetijskih občin. Prišlo je izmed 49 volilnih mož 47 na volišče. Kandidati naše stranke so dobili 40 glasov, iz Rakuševke tiskarne izišli tiskani zapisniki kandidatov našli so samo štiri prejemnike. Kmetско ljudstvo celjskega sodniškega okraja je odločno pokazalo, kje išče svojih prijateljev. Odgovorilo je razumljivo posiljeam mešetarjem, ki se po stari navadi imenujejo „prijatli“. Pomenljivo je tudi to, da obeh volilnih mož občine celjske okolice, katera so celjski „Nemci“ svojim zanesljivim privržencem prištevali, ker se je jeden (župan) lani dal od njih zapeljati, da je v svojej dobrodušnosti podpisal glasovito Miheličevo peticijo, ni bilo pri volitvi. Moža sta sprevidela, da „prijatli“ neso zaupanja vredni.

Za skupino mest in trgov je namestništvo vsled pritožbe celjskega mesta razsodilo, da ima Celje voliti tri, — okrajno glavarstvo pripoznalo je Celju samo dva zastopnika, trgu Šentjurskemu pa šest — Šent Jurij pet zastopnikov, Žavec in Vojnik pa po jednega. Razdelitev je zato taka, ker skoro vse celjske hiše volijo v velikem posestvu in po odšteti davka teh hiš ostaje celjskega davka malo. V občini Šentjurski pa ni mnogo volilcev v velikem posestvu, zato pa voli ta občina po meri svojega davka več zastopnikov v skupini mest in trgov. Žavec in Vojnik volita zato samo po jednega zastopnika, ker sta kot občini majhna. Narodne može sta volila Šent Jurij in Žavec. Razmera med strankami v okrajnem zastopu bode torej za naprej 17 naših proti 23 nasprotnim. Pri obstoječem volilnem redu moramo biti zadovoljni s tem izidom, kajti glasovi so po volilnem redu razdeljeni tako, da Celje odločuje. Pri volitvah pred tremi leti so pa še vrhu tega izračunili za Celje v skupini mest in trgov 5 zastopnikov. Kako, to preiskavati ni več praktično, pač pa označuje.

Iz Ljutomer 17. aprila. [Izv. dop.] V šte. 84 „Slovenskega Naroda“ od 13. aprila 1883 izšel je nek dopis iz Radoslavca pri Mali Nedelji, zaznamovan z Ant. B. . . č. Ta dopis potrebuje sledečega popravka:

Zoper volitev odbora politične občine Radoslavske, ki se je vršila 22. januarja t. l. in katero je

vođil Anton Božič, ušlo je dvanajst posestnikov iz k omenjenej političnej občini spadajoče davčne občine Kuršinske dne 27. januarja t. l. pismo pritožbo, katera se je po tukajšnjem zaslišanji Antona Božiča v dan 4. februarja t. l. s poročilom z dne 11. februarja t. l. št. 1208 predložila visokej c. kr. namestnji v Gradec, da bi to volitev potrdila ter omenjeno pritožbo zavrgla.

Na to je visoka c. kr. namestnja vsled ukaza z dne 29. marca t. l. št. 5312, ki je semkaj dospel dne 9. aprila t. l., zavrgla pritožbo ter potrdila volitev odbora Radoslavskega.

V zgoraj omenjenem dopisu zadržana izjava se ne strinja s tem opisom, proglasiti se mora tedaj kot hudobno popačenje istinitega dogodka; ravno tako je tudi izjava, da je nek uradnik M. v tukajšnji občini, katera nema niti 300 prebivalcev, zaračunal 24 gld. za volitev, tem več lužnjiva, ker se že v dveh volilnih perijodah občinske volitve po občinah samih izvršujejo in to brez vseh zaprek, kar je razvidno iz tega, da so se prikazale samo le tri pritožbe zoper občinske volitve v ljutomerskem sodniškem okraju.

C. kr. okrajno glavarstvo v Ljutomeru, dne 15. aprila 1883.

Trautvetter.

Domače stvari.

— **(Sestanek volilcev)** je jutri v četrtek 19. t. m. zvečer ob 8. uri v gostilni pri Tavčarji (Hotel Evropa). Svirala bode mestna godba, pevski del pa je prevzel slavni pevski zbor.

— (Grof Rudolf Pace), okrajni glavar v Banjaluki, imenovan je častnim občanom občine Prijedor.

— (Čitalnica v Ptui) priredi jutri zvečer ob 8. uri odhajajočemu gospodu dru. Ferjančiču na čast banket.

— (P. n. hišni gospodarji v Ljubljani) opozarjajo se na mestnega magistrata razglas, da svoje hiše za priliko šeststoletnice popravijo in pobarvajo in to pravočasno, ker bodo s 1. dnem julija morali biti odpravljeni vsi odri.

— (Dr. Marian Derenčin), načelnik pravosodnega oddelka kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinske deželne vlade, je umirovljen in bode v kratkem odpri svojo odvetniško pisarno.

— (Za obrtnike in fabrikante.) Obrtni odsek državnega zbora izdeluje sedaj tovarniški red in predlogo o obrtnih pomagajih. Trgovinski minister Pino označil je pretekli teden stališče vlade v tej zadevi. Za zboljšanje sedanjega stanja delavcev mora se na vsak način kaj storiti. Vlada je za to, da se za delo na dan določi 10 ur in da je nedelja prosta. Nedelja mora biti dan počitka. Otroci pod 12 letom ne smejo se rabiti za delo v tovar-

nah. Po končanem 12. letu se sme to dovoliti, ker je v obče običajno, da se gredo otroci s 13. leti učiti. Tam, kjer je šolski pouk omejen, smejo otroci 12—14 let stari delati k večjemu 6 ur na dan. Za delavce med 16 in 18 letom in za ženske od 16 do 21 let bode delo po 10 ur na dan, po spolnem 18 letu pa 12 ur na dan, akoravno je predlagal poročevalec le 10 ur.

— (Čitalnica v Gornjem Gradu) priredi v dan 6. majnika veselico s petjem, tombolo in plesom. S čistim dohodkom kupile se bodo srečke za „Narodni dom“. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Iz Metlike) se nam piše v 17. dan t. m.: God cesarjeviča Rudolfa, nastolnika avstrijskega, praznoval se je v Metliki tako-le: Dne 16. aprila t. j. večer pred, svirala je mestna godba pred mestno hišo cesarsko himno, potem bobnanje in godba po mestu. — V torek zjutraj ob 1/2 9. uri bila je v farnej cerkvi sv. maša, katere se je udeležila šolska mladež pod svojo zastavo in velika množica občinstva. Po končani maši zapela je mladina cesarsko himno in potem šla v razrede, kjer se je z govorom skrbelo zato, da se je pomen današnje svečanosti razložil, ter tako budil v mladih srcih patrijotični čut in ljubezen do presvite habsburške rodovine in domovine Avstrije.

— (Bralno društvo v Krškem) priredi v nedeljo 22. t. m. v svojih prostorih v g. Gregoričevi gostilni veliko besedo s sledečim sporedom: 1. „Jadransko morje“ — moški zbor; — 2. „Mornar“ — bas-solo z glasovirjem; — 3. „Popotnik“ — moški zbor; — „Nezakonska mati“ — alt solo z glasovirjem; — 5. „Pomladanska“ moški zbor; — 6. „Devi“ — četvero-spev; — 7. „V boj“ — moški zbor; — 8. loterija. — Ustopnina za ude: 40 kr., z rodbino 70 kr.; za neude: 70 kr., z rodbino 1 gld. — Začetek ob 8. uri.

— (Dvoboj na klobasice) bil je nedavno kakor poroča „Süd. Post.“ v Ptui. Dva v jedno in isto gospico čez ušesa zaljubljena mladeniča sprla sta se in uvidele, da za oba ni prostora na tem grošnem svetu niti v srci ljubljene device. Tedaj dvoboj — pištole! Sekundanta nabašeta pištole a ne s krogli, ampak z dunajskimi klobasicami in ko potisneta smrtonosno orožje nasprotnikoma v roke, izginil je h krati ves pogum, oba začeta ihteti in ne moreta se odločiti, da bi drug drugemu prebol hrabre prsi s klobaso. Sklenil se je mir, segli so si v junaške roke, kaj pa se je zgodilo s klobasicami, tega pa še ne vemo.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Šmarije pri Jelšah 17. aprila. Narodni okrajni zastop volil je najodličnejše ude v odbor.

misli si Ivan Kuzmič streljati s topom na moj god, umrla je skoraj samega strahu. Odsehdob ne streljamo s prokletim topom.

Ustali smo izza mize. Jaz sem šel k Švabrinu, kjer sem ostal ves večer.

IV. Poglavlje.

Dvoboj.

Minulo je nekaj tednov, in bivanje v Belogorskej trdnjavi zdelo se mi je vsak dan prijetnejše. V poveljnikovej hiši bil sem kakor doma. Mož in žena bila sta jako poštena. Ivan Kuzmič, ki se je iz prostega vojaka povzdignil do stotnika, bil je jako neizobražen in priprost, a jako pošten in dober. Njegova žena gospodarila je z vsem, kar je ugajalo njegovej neskribnosti. Vasiljisa Jegorovna brigala se je ravno tako za vojaške zadeve, kakor za svoje domače, gospodarila je z vso trdnjavo, ravno tako kakor s svojo hišo. Marija Ivanovna se me ni bala več tako. Hitro sva se seznanila. Videl sem, da je pametna in blaga deklica. Ne vem kako, da sem se tako hitro navezal na to dobro družino — še celo na Ivana Ignatjeviča, jednokega garnizijskega poročnika, o katerem si je bil zmislił Švabrin, da živi v nedovoljenej zvezi s Vasiljiso Jegorovno, kar

ni imelo ne sence resnice, a Švabrin se radi tega ni vznemirjal.

Postal sem častnik. Služba me ni težila. V od Boga tako dobro zavarovanej trdnjavi ni bilo ne vojaških vaj, ne straž, ne parad. Poveljnik sam je včasih za kratek čas vadił vojake, pa ni prišel tako daleč, da bi bili vedeli, katera stran je desna, katera leva. Švabrin imel je nekaj francoskih knjig. Jel sem čitati in vzbudilo se je v meni veselje do literature. Vsako jutro čital sem in vadił se v prevajanji, ali sem pa koval pesmice; kosil sem vsak dan pri poveljniku, kjer sem navadno ostajal do večera, tja prihajal je zvečer oče Gerasim s svojo ženo Akulino Pamfilovno, ki je prva raznaševalka novic v celem kraju. Z Aleksejem Ivanom Švabrinom videla sva se vsak dan, ali njegovo govorjenje zdelo se mi je vedno dolgočasnejše. Najmanj bilo mi je po volji, da je vsak dan obiral poveljnikovo družino, osobito delal zbadljive opombe o Mariji Ivanovni. Druge družine ni bilo v trdnjavi, in si je tudi želel nesem.

Kljubu vsem govoricam se Baškirci neso spuntali. Mir je vladal okrog naše trdnjave. Ali ta mir motil je kmalu nek mejsebojen prepir.

Povedal sem že, da sem se bavil z literaturo.

Moje prve poskušnje bile so za tisti čas še precej dobre, in pohvalil jih je nekaj let pozneje Aleksandar Petrovič Samorokov. Nekega dne posrečilo se mi je skovati pesmico, ki mi je bila jako po godu. Znano je, da pisatelji iščejo mnogokrat vernega poslušalca pod predlogom, da močedovajo za svet. Tako sem tudi jaz prepisal to pesmico in nesel jo Švabrinu, ki je sam v trdnjavi mogel pre-sojevati pesmi. Po kratkem predgovoru vzel sem svoj zvezek iz žepa in prebral sledeče ruske kitice:

Misl ljubovnu istrebljaja,
Tščusj ¹⁾ prekrasniju zabitj,
Jah, Mašu, izbegaja,
Mišlju voljnost ²⁾ polučitjs. ³⁾

No glaza ⁴⁾ što mja plenili,
Vseminutno predo mnoj:
Oni duh vo mne smutili, ⁵⁾
Sokrušili moj pokoj.

Ti uznav moji napastji, ⁶⁾
Sžaljse ⁷⁾ Maša nado mnoj;
Zrja menja v sej ljutoj casti ⁸⁾
I što ja plenen toboj.

¹⁾ trudim se. ²⁾ svobodo. ³⁾ zadobiti. ⁴⁾ oči. ⁵⁾ zmešali. ⁶⁾ muke. ⁷⁾ usmili se. ⁸⁾ položaji.

Dunaj 18. aprila. Cesar pride 9. julija zvečer v Maribor in prenoči v knezoškofovej palači. 10. julija dopoldne avdijence. Opoludne odpelje se na Ptuj, od tam v Rogatec in na Slatino. 11. julija zjutraj pride v Celje in se odpelje popoldne v Ljubljano.

V debati o šolskej noveli govore: Suess, Pflügl, oba poročevalca, potem je glasovanje.

Pri državnem sodišči je danes obravnava o tožbi tržaškega mesta proti Kranjskej pto. 30.000 gld. za oskrbovanje najdenčkov. Zastopnik Kranjske je dr. Crobath, Trst zastopa dr. Grund. Razsodba objavi se jutri.

Berolin 17. aprila. Napredna stranka in secesionisti sklenili so, da se na cesarsko poročilo ne odgovori z adreso, ker nacional-liberalci neso bili za to.

London 17. aprila. Kraljica odpeljala se je v Osborne. Na vseh uhodih h kolodvoru bile so policijske straže; povsod, kjer se ustavi vlak, je za varnost jednako skrbjeno. Kraljica peljala se je v voznom stolu na kolodvor.

V Paternoster-Square nastal je preteklo noč ogenj, škoda 90.000 funtov šterlingov.

Razne vesti.

(Bogat berač.) V Varšavi umrl je nedavno po vsem mestu znan berač, ki se je vsacemu smilil in v vsakej hiši dobil milodar. Bil je slep, vrtil svoje orgljice in pel pobožne pesni. Ko je umrl, zaznalo se je, da je svojemu dediču zapustil hišo v predmestji Pragi, vredno 18.000 rubljev, 5000 rubljev v državnih papirjih, 1000 rubljev pa zlata in srebra.

(Milijonarja muke.) Navadno milijonarja zavida vsak, kdor ima čas a ne one blažene vsote, ki ima čarobno ime milijon. A tudi življenje tacega bogataša ima svojo senčno stran. Res je: lakote se mu ni bati, ali povsod ga spremlja občutek, da je milijonar in da to tudi drugi ljudje vedo, in ta občutek vzbuja mu nemir, bojazen, strah. Za vzgled bodi navedeno, kar je znanega o življenji ameriških milijonarjev. Udova Stewartova ne upa si iz hiše, ker se boji, da bi je ne okradli, pa tudi nobenega pisma ne odpre, ker sluti povsod dinamit. Pullman, ki je izumil spalne vagone, ne spi nobeno noč, ker je v strahu, da bi njegovih 15 milijonov prišlo v krive roke — in Vanderbilti, ki morejo samo še mej soboj obbeževati. O zabavi pri Vanderbilts drugo velikonočno nedeljo poročajo se čudovite stvari. Zbrana je bila prava menažerija milijonarjev in na tanko zračunilo se je, koliko je kateri težak. Vanderbilti sami cenili so se na 250 milijonov, Astorji na 100, Russel Sage 50, Sydney Dillon na 10, kakih dvanajst bilo jih je 5, vsi vkupe pa so zastopali 800 milijonov. Zato pa je bil okolu palače nastavljen cel oddelek policije in v palači samej bilo je 20 detektivov. In res se je prizadevanju policije posrečilo, da ni bilo nič ukradenega in nobeden milijonarjev oropan, ali po roparjih odpeljan, temveč da so vsi srečno prišli domov.

Tuji:

17. aprila.

Pri **Slonu**: Dolenc z Dunaja. — Kerschcaumer iz Trsta. — Eder z Dunaja.
Pri **Maliči**: Meier z Dunaja. — Rach iz Gradca. — Atlas z Dunaja. —
Pri **avstrijskem cesarji**: Gradišnik iz Senožeč. — Potheim iz Maribora.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Srednje stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu precej nizko, in sploh za 3-19 mm. nižje, kot normalno srednje stanje za Ljubljano; znašalo je namreč 732-11 mm., ter bilo samo v ponedeljek nadnormalno. Najvišje, za 4-27 mm. nad normalom, je bilo srednje stanje v ponedeljek; najnižje, za 5-74 mm. nad normalom, v petek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 10-01 mm. Tudi stanje sploh je bilo le 3krat nadnormalno, 18krat pa podnormalno, in sicer najvišje, za 5-35 mm. nad normalom, v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 6-41 mm. pod normalom, v petek opoludne; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 11-76 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 3-45 mm., je imel torek; najmanjši, za 1-11 mm., četrtek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je bila precej nizka, znašala je namreč + 7-4° C., torej za 1-7° C. pod normalom; ter je bila vse dni podnormalna. Najvišja, za 0-6° C. pod normalom, je bila srednja temperatura v četrtek; najnižja, za 3-2° C. pod normalom, v ponedeljek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal le 2-6° C. Tudi stanje sploh je bilo le 6krat nad-, 15krat pa podnormalno, in sicer naj-

višje, za 5-1° C. nad normalom, v nedeljo opoludne; najnižje, za 5-9° C. pod normalom, v nedeljo zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 11° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 11° C., je imela nedelja; najmanjši, za 2-4° C., ponedeljek.

Vetrovi so bili v pretečenem tednu precej močni, pa tudi zelo spremenljivi. Največkrat, 9krat, je bila „burja“; 4krat „gorenjec“; 3krat „vzhod“; 2krat „zahod“; po 1krat „jugozahod“, „sever“ in „brezvetrije“.

Nebo je bilo zelo spremenljivo, vendar še največkrat, 14krat, „popolnoma oblačno“, 5krat „deloma jasno“, 2krat pa „jasno“.

Vreme je bilo sicer precej nestanovitno, vendar je imel teden samo dva deževna dneva, v katerih je palo za neznatnih 2-70 mm. mokrine.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	2	92
Ajda,	4	55
Proso,	4	87
Koruza,	5	20
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	3	12
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	70
„ povenjen,	—	75
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	12/8
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	48
Svinjsko	—	62
Kostrunovo	—	30
Kokoš	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	2	67
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	6	40
„ mehka, „	4	10

Dunajska borza

dné 18. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	35	kr.
Srebrna renta	78	85	„
Zlata renta	98	05	„
5% marena renta	93	10	„
Akcije narodne banke	834	—	„
Kreditne akcije	315	60	„
London	119	70	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	49 1/2	„
C. kr. cekini	5	65	„
Nemške marke	58	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864	100	167	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	—	„
Ogrska zlata renta 6%	120	20	„
„ 4%	89	95	„
„ papirna renta 5%	88	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	173	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224	50	„

„Pesnij venec“

za glasovir uredil Viktor Parma.

V založbi podpisanega izšlo je s tem naslovom novo delo tega priljubljenega skladatelja, čigar ime je že znano po prijetnih skladbah Milica-polka in Jour-fixe-koračnica.

Cena 90 kr., po pošti 95 kr.

(250—1) Iv. Giontini v Ljubljani.

KUVERTE S LITMO
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz 5,

v hiši društva.

v hiši društva.

Društvena aktiva	Frank.	79,368.882-80
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1881	„	15,412.821-75
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.	„	128,300.000-—
V slednji dvanajstmesecni poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	„	67,185.575-—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot.	„	1,077,022.110-—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Val. Zeschkotu.

(162—2)

Za znižano ustopnino

samo 10 kr. za osebo

ostane vsled mnogobrojnega obiskovanja velika

historična izložba voščenih kipov,

obstoječa iz več ko 100 nadživotnih figur, neprekljiteljivo še do prihodnje nedelje, 22. aprila, v dvoranih prejšnjega strelišča odprta.

Na novo postavljeno:

Marija Stuart in Elizabeta.

Odprto je ob nedeljah od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer; ob delavnikih od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. Ustopnina 10 kr., vojaki in otroci plačajo na pol.

(246—2)

L. Veltée.

V Cérknici

je prostovoljno, na tri mesečne plačilne obroke na prodaj

lepo posestvo,

obstoječe iz 1/2 zemlje grunta, dobrih njiv in lepih travnikov s pašnimi pravicami in s pravico do cerkvenih „partov“, čedno, z opeko krito, leta 1852 izdelano hišo s prostori za krmo, kupčijo ali obrtnijo sposobnimi, z obokano kletjo, kuhinjo, hlevom in skednjem ali šupo.

To posestvo, katero je tudi brez dolga, je tikoma okrajne ceste na najbolj živahnem kraju trga. Kdor name-rava biti kupec, naj se pisмено ali ustmeno oglasi pri Andreju Hren-u v Cérknici do sobote 21. t. m. ali pa v soboto dopoldne, ko bo zadnji dan prodaje. (243—2)

Umetne

(234—2)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyevega mostu, I. nadstropje.

Izdelki, kateri nimajo te postavno deponirane varstvene znamke, naj se kot ponarejeni koj vrnejo.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliči,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrplost v rokah in nogah, malo česa če se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahvala naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklen. ca 50 kr., pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkoczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več daj nijso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratkej rabi tega zdravila opro-stili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Frane Jug,

(38—8)

posestnik v Šmarji p. Celji.